

עת"א 2599/02/21 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 2599-02-21 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	בני סלע (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") בדבר אפליה אסורה לשיטתו המתקיימת בחסימת חלק מחלונות התאים במתקן הכליאה בו הוא מוחזק בפלסטיק או בפח. במצורף הוגשה בקשה לפטור מתשלום אגרה.

המבקש טוען כי התופעה של חסימת חלונות הינה סלקטיבית ומוחלטת באופן מיוחד כלפי אסירים מסוימים או קבוצת אסירים מסוימים. המבקש טוען כי לא זו בלבד שבדרך זו נפגע עקרון השוויון אלא שנגרמת פגיעה בזכות בסיסית לאוויר ולאור. המבקש טען עוד כי קודם שפנה בעתירה זו לבית המשפט הקדים פניה למשיבים אך ללא הועיל. מכאן העתירה.

המשיבים עתרו לדחיית העתירה על הסף ממספר טעמים.

ראשית, לשיטתם אין המדובר בתקיפה של החלטה מנהלית אלא בתלונה כנגד עניין שבמדיניות אשר מקומה להתברר במסגרת אחרת. שנית, נטען כי התלונה כללית ואינה מצביעה על עניין קונקרטי אישי של המבקש, שלישית, נטען כי לא הוכח שהמבקש אכן מיצה את ההליך המנהלי בטרם פנה לבית המשפט, רביעית, מברור שנערך במתקן הכליאה בו המבקש מוחזק כעת עלה כי חסימת חלונות התאים באמצעות לוחות פרספקס נועדה למנוע פגיעה באסירים כאשר החלטה זו באה מיד לאחר שהמבקש בעצמו הותקף בשנת 2019. המשיבים טענו, אם כך, כי דין העתירה להידחות.

גם את הבקשה לפטור מאגרה טענו המשיבים כי יש לדחות, מאחר שהוא אינו עומד בשני התנאים המצטברים המזכים בפטור כאמור, בפרט לאחר שבוטלה הגדרתו כאסיר נזקק והוא יכול להיות משולב בעבודה שתזכה אותו בשכר. לשיטתם המבקש לא הוכיח חוסר יכולת כלכלית וגם לא הראה עילה כנגד המשיבים.

העתירה הוגשה בתאריך 1.2.21 ונקבעה לדין ליום 4.3.21 אולם באותו מועד, נלקח העותר לבדיקה בבית החולים

ולכן לא התקיים הדיון אלא נדחה ליום 8.4.21. גם במועד זה לא התקיים דיון לגופה של עתירה, משום התפרצות העותר באותו יום במסגרת הדיון בעתירה אחרת, אשר בעקבותיה לא ניתן היה להמשיך ולשמוע את הדיונים בענייניו והם נדחו.

לקראת הדיון היום, פנה העותר בבקשה להביאו לבית המשפט ולא לקיים את הדיון כאשר הוא משתתף בו באמצעים חזותיים ואכן, העותר הובא לדיון והעלה טענותיו, נוסף על טענות בא כוחו.

העותר חזר על טענותיו והוסיף כי מאז הגשת העתירה, הוסיפו המשיבים וחסמו חלונות בתאים נוספים ובשל כך מופעל עליו לחץ כבד מאסירים אחרים. העותר ביקש כי בית המשפט יקיים סיור כדי להתרשם מחסימת החלונות. העותר הגיש לבית המשפט פנייה לנציב שב"ס מיום 30.10.19 בה הוא מלין על חסימת החלון בתאו בכלא ניצן באמצעות לוח פח, דבר המפלה אותו לרעה ומונע ממנו את איור המזגן, גם תקשורת עם אסירים אחרים, היכולת להזעיק אנשי סגל ולקבל עזרה במידת הצורך ובכלל פניה לסוהרים. בנוסף, הגיש גם בקשה שהפנה למפקד בית הסוהר שטה, מיום 18.3.21, דהיינו כחודש ומחצה לאחר הגשת העתירה ולאחר שכבר הוגשה תגובת המשיבים בה הועלתה, בין היתר, הטענה כי לא מוצה ההליך המנהלי. עיון במסמך המתעד את פנייתו של העותר למפקד בית הסוהר מיום 18.3.21 מלמד כי ניתנה לעותר התשובה בזו הלשון: **"בתאריך 18.3.21 נערך סיור על ידי קצין האג"מ ומנהל האגף בתא, לא נמצא כל חריג. קיימת כניסת איור ואור. מדובר באמצעי אבטחתי אשר לא נמצאה עילה להסרתו. כמו כן קיים בכל התאים".**

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ושמעתי את הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות מן הטעמים שיפורטו.

ראשית, עיון בטענות העותר מלמד כי העותר לא מיצה את המסלול המנהלי ולא פנה בנושא קודם שהגיש את העתירה. איני מקבלת את טענתו כי פנייה לנציב שב"ס ביחס לבית הסוהר ניצן, שנה וחצי קודם לעתירה זו, ממצה את ההליך המנהלי ככל שהדבר נוגע לבית הסוהר שבו מוחזק כעת העותר, בית הסוהר שטה. אני סבורה כי השיקולים בכל בית סוהר עשויים להיות אחרים ומן הראוי היה לאפשר למשיבים לבחון את המצב המסוים אשר בבית הסוהר הרלוונטי. כבר בכך היה די כדי לדחות את העתירה, אולם כאמור, בתאריך 18.3.21, לאחר הגשת העתירה, פנה העותר למפקד בית הסוהר שטה בתלונה על הנושא, תלונה אשר נבדקה ונענתה כפי שהובא מעלה.

מכאן, גם אם ניתן היה להסתמך על פנייה מאוחרת זו (כשלעצמי אני סבורה כי לא ניתן להסכין עם פניה לבית המשפט קודם למיצוי ההליך המנהלי), ספק אם די בכך כדי להביא למסקנה כי המדובר בנושא הראוי לעתירת אסיר, זאת משום שהמדובר בהחלטה שהיא ענין של מדיניות ואני סבורה שככזו, נכון היה לתקוף אותה בערוץ של הגשת תלונה ולא כעתירת אסיר.

מעבר לאמור, עיון בהחלטת מפקד בית הסוהר מיום 18.3.21 וכן בתגובת המשיבים מלמד כי הבסיס להחלטה על הנחת הלוחות הוא כאמצעי אבטחה וכי המדובר באמצעי שננקט בכל התאים הסמוכים - כפי שגם עלה מדברי העותר בפתח הדיון. על יסוד אלו, לא מצאתי כי הוכחה אפליה כפי שטוען העותר ולא מצאתי מקום להתערב בהחלטה זו במסגרת עתירת אסיר.

אשר לבקשה לפטור מתשלום אגרה, אכן, המבקש איננו מוכר עוד כאסיר נזקק והוצע לו להשתלב בעבודה ולקבל שכר בעדה, אולם המבקש מסרב בטענה כי ביקש מצידו לעבוד, אולם דווקא המשיבים הם שמערימים קשיים. לאור הטעמים שבעטיים נדחתה העתירה, בין היתר, הגשתה ללא מיצוי ההליך המנהלי ונוכח הסרת הגדרתו של העותר כאסיר נזקק, מן הראוי כי יישא, ולו חלקית, באגרה בגין עתירה זו. לפיכך, אני מעמידה את האגרה בה יישא העותר על סך של 30 ₪.

המזכירות תמציא את פסק הדין לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, ט' סיוון תשפ"א, 20 מאי 2021, בהעדר הצדדים.